

spondance, aabner Forslaget fremdeles Adgang dertil.

I § 784, 1ste Stykke, Nr. 6, foreslaas foretaget en lille formel Ændring, idet Ordet „Arrestforvareren“ erstattes med: „Fængslets Personale“. Dette mere omfattende Udtryk er valgt for at bringe Lovens Ord i bedre Overensstemmelse med de nu foreliggende Forhold, idet der i København ikke findes nogen egentlig Arrestforvarerstilling.

Til § 793.

Da det Amtmændene hidtil paahvilende Tilsyn med Arresthusene og deres øvrige Forretninger vedrørende Fængselsvæsenet fra den 1. April 1938 er bortfaldet i Medfør af Lov Nr. 166 af 18. Maj 1937 om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v., foreslaas det bestemt, at Beretningerne fra de i Henhold til § 793 nedsatte Udvalg fremtidig skal afgives til Justitsministeren i Stedet for til Overvrigheden.

Til § 819.

Det er oplyst for Justitsministeriet, at Bestemmelsen i § 819, sidste Stykke, i hvert Fald i København i Praksis er blevet forstaaet saaledes, at Underretning til Dommeren om Undersøgelsens Forløb kun skal ske paa derom udtrykkelig fremsat Anmodning. Da der ikke ses at være nogen Betænkelighed herved, medens en ubetinget Underretningspligt for Politiet vil volde en Del Besvær, foreslaas Reglen formuleret i Overensstemmelse med den saaledes gældende Praksis.

Til § 962.

Under Hensyn til, at der i det ovennævnte, Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, indeholdes Forslag om Indførelse af Dagsbødssystemet, har man fundet det nødvendigt at foreslaa en Regel om, i hvilke Tilfælde Bødedomme i Politisager kan paaankes, naar Straffen er fastsat i Dagsbøder. Man foreslaar, at Anke skal kunne ske uden særlig Anketilladelse, naar der idømmes mere end 6 Dagsbøder, hvorved Adgangen til at anke Bøder ansat som Dagsbøder nogenlunde kommer til at svare til Adgangen til at anke andre Bøder.

Iøvrigt foreslaas Ordene i 4de Punktum: „af Statsadvokaten“ slettet. I Praksis har der vist sig Trang til under særlige Omstændigheder ogsaa at kunne give Tilladelse til Paaanke af vedtagne Bøder og af Advarsler efter Andragende fra Tiltalte.

Justitsministeriet har ment sig berettiget til at meddele saadan Anketilladelse, og denne Fortolkning er godkendt ved en Højesteretsdom af 12. Maj 1938. Da Bestemmelsens nuværende Formulering imidlertid har givet Anledning til Tvivl — den ovennævnte Højesteretsdom er saaledes ikke afsagt eenstemmigt —, og da Ordene i hvert Fald er overflødige, findes det rettest, at de udgaar.

Til § 1017 a.

Igenem en lang Række Aar har man meget ofte staaet overfor det Tilfælde, at Pressens Omtale af en løbende Undersøgelse har lagt denne afgørende Hindringer i Vejen. Dette vil ikke kunne undgaas ved, at Politiet søger at hemmeligholde Undersøgelsen, idet Pressen med dens i Nutiden stærkt udviklede Efterretningssystem i Reglen før eller senere vil komme paa Spør efter enhver Undersøgelse af nogen Betydning. Ofte vil ganske vist en Henstilling fra Politiets Side til Pressen om ikke at omtale Undersøgelsen have den ønskede Virkning, men noget Middel til at sikre dette har Politiet ikke, og der er derfor altid Mulighed for, at et enkelt Blad springer fra, i hvilket Tilfælde Nyheden i Løbet af kort Tid vil faa almindelig Udbredelse.

Man har derfor fundet det fornødent at foreslaa indført Adgang til ved Kendelse at forbyde offentlig Omtale af et Forhold, der er Genstand for offentlig Undersøgelse, naar Hensynet til fremmede Magter kræver det, eller naar det drejer sig om alvorlige Forbrydelser, og der er særlig Grund til at antage, at offentlig Omtale vilde være til Hinder for Sagens Oplysning.

Det foreslaas endvidere, at Forhandlingerne herom og Kendelsens Afsigelse skal ske for lukkede Døre, idet Offentliggørelse af Kendelsen netop vil give Forholdet den Publicitet, som det er Hensigten at undgaa. Ministeriet har imidlertid rettet Henvendelse til „Danske Dagblades Fællesrepræsentation“ for at søge tilvejebragt en Ordning, hvorefter der bliver givet de interesserede Blade Lejlighed til at erholde Oplysning om, hvilke Kendelser af denne Art der til enhver Tid maatte foreligge. Fællesrepræsentationen har foreslaaet, at saadanne Meddelelser udsendes gennem Ritzaus Bureau, idet dette betjener alle Blade og saaledes er mest egnet til dette Formaal. Dette Forslag kan Justitsministeriet tiltræde, og man er derfor sindet, saafremt Lovforslaget gennemføres, i Medfør af den Bemyndigelse, som gives Justitsministeren i Paragraffens